

У СНЕЖНІ мінута года споўнілася 40 гадоў з таго часу, калі быў скасаваны Шарашоўскі раён. Безумоўна, гэта аказала моцны ўплыў на далейшае развіццё пасёлка. Але, нягледзячы на ўсё, ён і цяпер утульны і прыгожы. Сваёй зелянінай і кветкамі радуе Шарашова не толькі мясцовых жыхароў, але і гасцей.

Давайце заглянем у мінулае пасёлка, пазнаёмімся з яго гісторыяй. Найстаражытнейшы дакумент, у якім упамінаецца аб мястэчку Шарашова, знаходзіцца ў архіве былога Міністэрства юстыцыі ў Маскве. У ім гаворыцца аб дараванні ў 1380 годзе вялікім князем Літоўскім Вітаўтам Шарашова Камянецкай воласці з землямі, лясамі, водамі Мікалаю Насуце Шампарту.

Гэта было шматлюднае мястэчка, з трох бакоў акружанае непраходнымі балотамі, з якіх бярэ свой пачатак рака Левая Лясная. Яшчэ з аднаго боку да мястэчка прымыкала пясчаная, амаль бясплодная раўніна, за якой пачыналася Белавежская пушча. Пражывалі ў Шарашове ў той час плямёны фрэмінгаў, а асноўным заняткам яго жыхароў было смалакурэнне.

Двойчы перасякаў у 1516—1517 і ў 1526—1527 гадах Беларусь палсол свяшчэннай Рымскай імперыі Сігізмунд Герберштэйн (1486—1566 г.), накіроўваючыся ў Маскву і Ноўгарад. У яго "запісках аб Маскоўскіх справах" гаво-

дучай з Кравава праз Люблін, Брэст, Камянец, Ваўкавыск у Вільню, садзейнічала эканамічнаму развіццю мястэчка. З'явіліся шыпкі (карчмы), са-

хавалася) На працягу 16—18 стагоддзяў у мястэчку існавала вядомая іканапісная школа, аб чым гаворыць вельмі рэдкі рукапісны помнік

хавалася) На працягу 16—18 стагоддзяў у мястэчку існавала вядомая іканапісная школа, аб чым гаворыць вельмі рэдкі рукапісны помнік

СТАРАЖЫТНЫ ШАРАШОЎ

Вядай свой край

рыцца, што Шарашова — горад, нядаўна пабудаваны ў вялікім лесе.

З пачатку 16 стагоддзя Шарашова належала берасцейскаму старасце Ю. Глінічу — уладальніку Чарнаўчыц і Турны. Зяць Глініча — берасцейскі войт Ян Абрамовіч прадае ў 1536 годзе Шарашова з воласцю польскай каралева Боне за вялікія ў той час грошы — 240 тысяч літоўскіх грошай. З гэтай прыцягнуты ў свае землі гандляроў і рамеснікаў каралева даруе мястэчку Магдэбургскае права. Больш паспяхова сталі развівацца рамёствы, а таксама гандаль каравельнымі саснамі з Белавежскай пушчы, якія спляўлялі па раках Лясная, Заходні Буг у Еўропу.

У 1578 годзе Шарашова служыць зборным пунктам для польска-літоўскіх войскаў, якія ішлі на барацьбу супраць цара Івана Грознага.

Зручнае размяшчэнне Шарашова на дарозе, вя-

ладоўня, піваварня, якія давалі вялікія даходы. З 1566 года Шарашова ўваходзіць у склад Берасцейскага павета. З пачатку 17 стагоддзя значна пагаршаецца эканамічны стан мястэчка. Прычынай гэтаму стаў перанос сталіцы Рэчы Паспалітай з Кравака ў Варшаву. Дарога ў новую сталіцу з Вільні праходзіла далёка ад Шарашова. Паменшала колькасць гандлёвых абозаў, якія ішлі праз мястэчка.

Зацяжкныя шведска-польскія войны 17—18 стагоддзя неаднаразова разбуралі Шарашова, таму рамеснікі і гандляры вызваліліся ад падаткаў. У 1760 годзе ў Шарашове пабудавана Прачысцёнская царква, якая па сваім унутраным абсталяванні і характару жывапісу іканаствася належала да старажытнейшых у Гродзенскай губерні. Царква прастаяла амаль два стагоддзі (у пасляваенны час не за-

16 стагоддзя "Шарашоўскае Евангелле", якое цяпер знаходзіцца ў Мінску ў мастацкім музеі.

У хуткім часе Шарашова страчвае Магдэбургскае права і пераходзіць у дзяржаўны маёнтак, а пасля трэцяга падзелу Рэчы Паспалітай становіцца цэнтрам Пружанскага павета Гродзенскай губерні з захаваннем гарадскога самакіравання. Такім чынам, мяшчане пазбеглі прыгнёту і барацьбы за асабістую свабоду, перажытую насельніцтвам Дывіна, Лагішына, Малеча.

Што ўяўляла сабой Шарашова ў той час? Даведваемся аб гэтым з апісання, складзенага ў 1793 годзе. У мястэчку былі вуліцы Камянецкая, Віленская, Астравецкая, Новая і два рынкі — стары і новы.

(Захаванне на 4-й стар.)

Раённыя
Будні
Беліцкія
1997г.